

Chapter 17 – Eliyahu in Hiding

בְּיָמָיו בָּנָה חִיאֵל בֵּית הָאֵלִי אֶת־יְרִיחָהּ בְּאֲבִירָם בְּלוֹא יִסְדָּהּ וּבְשִׁגְוֹב צְעִירוֹ הִצִּיב דְּלִתֶיהָ כְּדַבְּרֵי ה' אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון:

During his [Ahab's] reign, Hiel the Bethelite fortified Jericho. He laid its foundations at the cost of Abiram his first-born, and set its gates in place at the cost of Segub his youngest, in accordance with the words that the LORD had spoken through Joshua son of Nun. (1 Kgs 16:34)

Talmud Sanhedrin 113a

Ahab was his (Hiel's) close friend. Ahab and Elijah went to visit him in the house of mourning.

Ahab remarked, 'Perhaps this tragedy is a product of Joshua's curse?'

Elijah replied, 'That is so.'

Said Ahab: 'Moses' curse has not been fulfilled, as it is written: "And if you turn aside, and serve other gods, and worship them... He will shut up the heaven that there be no rain, etc." (Devarim 11:17) And yet I have set up idols upon every single furrow of the land, the rain still falls! If the curse of Moses has not been fulfilled would the curse of Joshua, his disciple, have been fulfilled?'

Straightway, "Elisha the Tishbite, who was of the inhabitants of Gilead, said unto Ahab, As the Lord God of Israel lives before whom I stand, there shall not be dew or rain these years, other than according to my word." (17:1)

He prayed, and the key of rain was given him, upon which he arose and departed.

סנהדרין דף קיג עמוד א

אחאב שושביניה הוה, אתא איהו ואליהו למשאל בשלמא בי טמאי. יתיב וקאמר: דילמא כי מילט יהושע הכי לט: לא יריחו על שם עיר אחרת, ולא עיר אחרת על שם יריחו? אמר ליה אליהו: אין. אמר ליה: השתא לווטתא דמשה לא קא מקיימא, דכתיב +דברים י"א+ וסרתם ועבדתם וגו' וכתיב וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים וגו', והוא גברא אוקים ליה עבודה זרה על כל תלם ותלם, ולא שביק ליה מיטרא דמיזל מיסגד ליה, לווטתא דיהושע תלמידיה מקיימא? מיד +מלכים א' י"ז+ ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד חי ה' אלהי ישראל... אם יהיה... טל ומטר וגו', בעי רחמי והבו ליה אקלידא דמטרא, וקם ואזל.

רד"ק מלכים א פרק יז פסוק א

והנה גזר אליהו על המטר בקנאתו לה' על עובדי ע"ג כתוב בתורת משה וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר ובטח באל שיקיים את דבריו ועליו וכיוצא בו נאמר ותגזר אומר ויקם לך כמו שאמר שמואל הנביא אקרא אל ה' ויתן קולות ומטר ובעבור כי הרע מכל אשר לפניו גזר אליהו ואמר לו כי לא יהיה טל ומטר אולי יחזור בו והאל ארך אפים האריך אפו לו כאשר האריך לאשר לפניו ומה שאמר כ"א לפי דברי עד שיראה שיחזרו מעבוד ע"ג כלם או מקצתן

רלב"ג מלכים א פרק יז

אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי - ... והפליג אליהו בשליחות השם למנוע מהם טל ומטר בכללות כל השנים ההם לא בעת שיאמר אליהו בשליחות הש"י כי הטל לא יעצר אפי' עם היובש:

1 Kings ch.17

17 Now Elijah the Tishbite, from Tishbe^[a] in Gilead, said to Ahab, "As the LORD, the God of Israel, lives, whom I serve, there will be neither dew nor rain in the next few years except at **my word**."

²Then **the word** of the LORD came to Elijah: ³"Leave here, turn eastward and hide in the Kerith Ravine, east of the Jordan. ⁴You will drink from the brook, and I have directed the ravens to supply you with food there."

⁵So he did what the LORD had told him. He went to the Kerith Ravine, east of the Jordan, and stayed there. ⁶The ravens

מלכים א פרק יז

(א) ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב חי יקוק אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם **לפי דברי:** ס

(ב) **ויהי דבר יקוק אליו לאמר:**

(ג) לך מזה ופנית לך קדמה ונסתרת בנחל כרית אשר על פני הירדן: (ד) והיה מהנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם: (ה) וילך ויעש כדבר יקוק וילך וישב בנחל כרית אשר על פני הירדן: (ו) והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם ובשר בערב ומן הנחל ישתה:

brought him bread and meat in the morning and bread and meat in the evening, and he drank from the brook.

⁷ Some time later the brook dried up because there had been no rain in the land. ⁸ Then the word of the LORD came to him: ⁹ "Go at once to Zarephath in the region of Sidon and stay there. I have directed a widow there to supply you with food." ¹⁰ So he went to Zarephath. When he came to the town gate, a widow was there gathering sticks. He called to her and asked, "Would you bring me a little water in a jar so I may have a drink?" ¹¹ As she was going to get it, he called, "And bring me, please, a piece of bread."

¹² "As surely as the LORD your God lives," she replied, "I don't have any bread—only a handful of flour in a jar and a little olive oil in a jug. I am gathering a few sticks to take home and make a meal for myself and my son, that we may eat it—and die."

¹³ Elijah said to her, "Don't be afraid. Go home and do as you have said. But first make a small loaf of bread for me from what you have and bring it to me, and then make something for yourself and your son." ¹⁴ For this is what the LORD, the God of Israel, says: 'The jar of flour will not be used up and the jug of oil will not run dry until the day the LORD sends rain on the land.'"

¹⁵ She went away and did as Elijah had told her. So there was food every day for Elijah and for the woman and her family. ¹⁶ For the jar of flour was not used up and the jug of oil did not run dry, in keeping with the word of the LORD spoken by Elijah.

¹⁷ Some time later the son of the woman who owned the house became ill. He grew worse and worse, and finally stopped breathing. ¹⁸ She said to Elijah, "What do you have against me, man of God? Did you come to remind me of my sin and kill my son?"

¹⁹ "Give me your son," Elijah replied. He took him from her arms, carried him to the upper room where he was staying, and laid him on his bed. ²⁰ Then he cried out to the LORD, "LORD my God, have you brought tragedy even on this widow I am staying with, by causing her son to die?" ²¹ Then he stretched himself out on the boy three times and cried out to the LORD, "LORD my God, let this boy's life return to him!"

²² The LORD heard Elijah's cry, and the boy's life returned to him, and he lived. ²³ Elijah picked up the child and carried him down from the room into the house. He gave him to his mother and said, "Look, your son is alive!"

²⁴ Then the woman said to Elijah, "Now I know that you are a man of God and that the word of the LORD from your mouth is the truth."

18:1 After a long time, in the third year, the word of the LORD came to Elijah: "Go and present yourself to Ahab, and I will send rain on the land." ² So Elijah went to present himself to Ahab.

(ז) ויהי מקץ ימים וייבש הנחל כי לא היה גשם בארץ: ס

(ח) ויהי דבר יקוק אליו לאמר:

(ט) קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך:

(י) ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה:

(יא) ותלך לקחת ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: (יב) ותאמר חי יקוק אלהיך אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו ומתנו:

(יג) ויאמר אליה אליהו אל תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם עגה קטנה בראשנה והוצאת לי ולך ולבנך תעשי באחרנה: ס

(יד) כי כה אמר יקוק אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תתן תת יקוק גשם על פני האדמה: (טו) ותלך ותעשה כדבר אליהו ותאכל הוא והיא והוא וביתה ימים:

(טז) כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יקוק אשר דבר ביד אליהו: פ

(יז) ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה: (יח) ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני:

(יט) ויאמר אליה תני לי את בנך ויקחה מחיקה ויעלהו אל העליה אשר הוא יושב שם וישכבהו על מטתו:

(כ) ויקרא אל יקוק ויאמר יקוק אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: (כא) ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא אל יקוק ויאמר יקוק אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו:

(כב) וישמע יקוק בקול אליהו ותשב נפש הילד על קרבו ויחי: (כג) ויקח אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך:

(כד) ותאמר האשה אל אליהו עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יקוק בפיו אמת: מלכים א פרק יח

(א) ויהי ימים רבים ודבר יקוק היה אל אליהו בשנה

השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: